

KÖZMŰVELŐDÉSI, TARSADALMI, GAZDASZATI, IPARI, KERSEKEDELMI ÉS NEVELÉSÜGYI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSMEGYE ÉS A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉG HIVATALOS KÖZLÖNYE.

MEGJELEN:

hetenként egyszer, vasárnap.

Egyes számok 20 krajczárjával kaphatók könyvtárkereskedésekben.

A kéziratok a szerkesztőséghez, pénzek s reklamáziók a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

Kéziratok vissza nem adódnak.

Előfizetési feltételek.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 ft — kr.

Hat hónapra 2 ft 50 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal is küldhetők.

Hirdetések.

Hivatalos hirdetések díja, a bélyeg-illetékekkel együtt: 1—100 szög 1 ft 30 kr., a 100-on fölül minden szó 1 krajczár számítatik.

E hirdetések után járó díj e.ö.egesen küldendő be.

Magán hirdetések: négy hasábos, petit sor egyezri közléséért 7 kr., kétszeriért 6 kr., többszöriért 5 kr. — Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 kr.

A Nyilt térben: minden három hasábos, garmond sor díja 20 kr.

Bármegye közönségéhez.

1872-ik évi januárhó 2-án, Érsekújvárott diszes temetés volt. Nemes Barsvármegye küldöttsége és egyenruhás hajdúi, az ógyallai honvéd-zászlóalj tisztikara, Érsekújvár összes értelmisége és testületei álltak körül egy ravatalt, és e ravatalon egy történelmi alak feküdt: Bármegye volt első alispánja, több országgyűlésen ugyanazon megye képviselője, 1848—49-ben honvéd alezredes, galánthai Balogh János.

Kikisértük a temetőbe a csendes emberek közé. Sirja fölött Druga József ügyvéd, Érsekújvár kiváló fia emelkedett szellemű beszédben emlékezett meg érdemeiről, ép, küzdelmes életéről; szép beszédét ezen szavakkal fejezte be: „Nyugodjál békében nemesszivű hazafi! Legyen könnyű a föld neked, melyen a családok s keserűség annyiszor környeztek. Emlékedet ápolni fogja a kegyelet, melyet hosszú, küzdelemteljes élted által, mint hí fia a hazának, oly nagy mértékben kiérdemeltél. Te nem haltál meg, szellemed köztünk marad s ha tán, mit Isten ne adjon, jönné hazánkra oly mostoha idő, melyben a ránk erőszakolt közöny miatt begyöpesödött sirhalmod egyenlővé válik a földdel, de mert az eszme melyet képviseltél, s melynek apostola voltál, a szabadság eszméje halhatatlan: emléked is halhatatlan mindaddig, míg e hazában a négy folyam mentén hallható lesz ez ima: „Éljen a haza!”

A szép beszéd után a jelenlevők utolsó Isten hozzádul egy-egy göröngyöt dobtak a sirba s e göröngyökből sirhalom lón, melynek végében egy fakereszt hirdette, hogy itt pihen az, ki a haza javáért annyit fáradott.

„Mulandóság a királyok királya, ez a világ az ő nagy palotája, sétál föl és le benne, nincs hely hova ne menne.“

A mulandóság letelepült Balogh János sirján is, mert a kegyelet nem állott őrt porai fölött. Rövid évtized vonult el a sirhalom fölött; mindenik év egy darabot tiport le a halomból s az idő elkorhasztotta, profán kéz kitörte a fejét, s a szépszavu szónok, Druga Mihály, midőn a napokban e sorok írójával Balogh János sirját kereste és nem találta, fájdalommal tapasztalta, hogy hazafias szép szavai rövid évtized alatt üres alkalmi frázissá törpültek, mert ajeltelen sirhalom egyenlővé vált a földdel, s a fellobbanó kegyelet rá se akad többé.

Sok szép siremlék van az érsekújvári temetőben. Egyszerű emberek alusszák alattuk örök álmukat, kikről nem vett tudomást a történelem, s kik habár emberül teljesítették is szűkebb körü hivatásukat, önmagukkal nevüket is sirba vitték. De azok, kiket boldogítottak, kegyelettel őrzik emléküket, s virágot ültetnek és könnyet ejtenek sirjaikra. S az a férfiú, ki nek nevéhez egy rész történetet fűződik, s aki egész életét a hazának szentelve, jeles volt a jelesek között, elfeledve porlad — még csak kö sem jelöli sirját.

Bármegye lelkes közönsége! Önök ismerik Balogh János munkás és küzdelmes életplátyáját. Megyéknek első alispánja és több országgyűlésen követe volt. Korának legjobbjai közé tartozott. Nevét ott olvasuk az ellenzék vezérelmek diszes névsorában, Vesselenyi, Nagy Pál, Kölcsey, Ragályi, Pá-

mandy, Bezeredy, Deák stb. neve mellett. Részt vett a 30-as és 40-es évek reform-mozgalmaiban és alkotmányos küzdelmeiben is hazaszertetének egész buzgalmával, szavának és értelmének egész hatalmával s midőn a hazának nagyobb szükség volt a karjára, mint szavára: 52 éves kora daczára kardot kötött és küzdött egész Világosig. Azután — kimenekült, tiz esztendeig ette a száműzetés keserű kenyerét, s midőn 1859-ben haza esalta a honvágy, szenvedéseinek betetőzéseül börtönbe hurcolták s hazaszertetéért 9 havi börtönnel lakolt. Önök tudják ezeket és — Balogh János sirja jeltelen!

Bármegye történetének szép lapjai vannak e mozgalmas század első feléből. Örökre dicsősége marad, hogy vezérszerepet játszott azon küzdelemben, melyet a vármegyék a hatalmi önkény tulkapásai és alkotmány sértései ellen vívtak, melyben az alkotmánynak valóságos várai lettek. Bármegye ezen dicsős s alkotmányunk történetét illetőleg igen fontos szereplésében Balogh Jánosnak hatalmas része van, de Barsvármegye megfélejtkezett dicsősége elhunyt osztályosáról és — Balogh János sirja jeltelen!

Ma még talán konstatálható, hogy hol nyugosznak a jeles férfiú hamvai, de minél tovább halad az idő annál nehezebben akad sirjára a kegyelet. Mert az emberi emlékezet kifárad, s nem bír lépést tartani a rohanó idő rombolásával. Nincs késni való időnk. Az a férfiú, ki helyet szerzett nevének történelmünk lapjain, s ki egész életének munkásságát hazájának és megyéjének szentelte, sőt midőn veszélyben forgott a haza, életét kockára tenni sem habozott, azon férfiú, akit Barsvármegye annyiszor érdekesnek talált bizalmával kitüntetni, s akit büszkeséggel küldött föl a pozsonyi diétákra, az a férfია megérdemli a kegyelet jelét: egy szerény sarkövet! *)

Ozori Oszkár.

K Ö Z Ű G Y.

A magy. kir. honvédelmi miniszterium (a mult számunkban közölt rendeletének mellékleteiben) részletesen meghatározza a katonai lakbérrendszert. A községek, (Bécs és Budapest kivül) 10 osztályra osztatnak s lapunk 4. oldalán közzétett táblázatos kimutatás szerént számíthatják a hadsereg által igényelt lak- és egyéb bérhelyiségeket. A mely községekre nézve a lakbér-átlag még megállapítva nincs, azon községekben az eljárás egy régebbi rendeleten alapszik. Bars-, Hont-, Esztergom- és Nyitra megyék községeiből eddig csak a következők vétettek föl a miniszteri rendelet értelmében és pedig: Léva, Nyitra, Érsekújvár 6. szám alá helyezéssel; Esztergom, Pöstyén, Vág-Sellye 7—; Köbölkút 8—; N.-Surány, Bánkeszi, G.-Szőlös, Muzsla, Párkány, Sopronya 9—; Csapor, Csabaj, Csejkő, Duna-Mocs, Eber, G.-Kelecsény, K.-Kálna, Kis-Ujfalu, Királyi, Komját, Krakován, Marosfalu, Moesonok, N.-Kálna, N.- és K.-Kér, Nána, Patta, Podluzsány, Sztrázsa, Tardoskéd, Tótmegyér, Ujbars és Ürmény 10—.

Kaszinóinkról.

Az elharapódzó közöny méltán lenne társadalmi bajnak nevezhető, ha fő bajunk nem lenne az az elszomorító tény, hogy nincs társadalmunk.

Nincs társadalmunk oly értelemben mint azt az érdekek találkozására, boldogulásunk realizálása, a munka megosztásnak nagy szabásu kifejtése megkivánna.

A mi vidéki életünk egyesek önálló, pályatársait

*) Ezen kegyeletos megemlékezést annál szívesebben vesszük, minél inkább meg vagyunk győződve, hogy az eszme közönségünknek a legmélyebb részére talál. Szerk.

ignoráló tengődése, kiki visszavonja magát hivatala iratesomói közé, — s ha elvégezte dolgát, haza siet, s öntudatlan rezignációval adja át magát a kedélyt tompító csöndes unalomnak.

S ne esodáljuk, ha azután ily unalmas élet mellett kiki megragad minden alkalmat, hogy megtakarított, vagy fölhasználható pénzével utnak induljon szorakozni idegen vidékre, idegen emberek közé, nagy városokba, ahol azután azt hiszi, hogy pár napnak szük keretébe szorított mulatozása, melyben csak a farsztó mulatozásban jut része, üdítő pihenés nélküli beteg lelkének javulást szerzett!

Dehogy szerzett, csak haza kell jönnie szobájában várja már az unalom, a mit feledni akart, s mert az élet fűszere a társaság, annak hiányában a munka fárasztóvá, a családi élet boldogsága is unalmassá lesz.

Megyénkben alig van város, alig van nagyobb község, a melyben nagy Széchenyi Istvánunk eszméje ne lenne egy kaszinó által megdicsőítve.

A kaszinó oly általános divattá lett, hogy nélküle meg se lehetnénk.

Azaz, dehogy nem lehetnénk, csak jobban, mint a hogy megvagyunk, mert mit ér a kaszinó, ha bele nem járunk, vagy ha megyünk is, hisz ujságot csak kell olvasni, s a hazája iránt érdeklődő hazafi, nem érheti be azzal, hogy csak azt a lapot olvassa, amelyet járát; elmegy tehát a kaszinóba, belemélyed a lap-olvasásba, de nem törődik azzal, hogy mellette ki ül, hisz az neki mindegy hogy bíró-e az, vagy prokátor, avagy kereskedő. Ha néha napján még is észreveszi, s tán szót is váltanak; végre is összehoz a fiatalság egy alagért, a szeniorátus egy tarok-parthiet. A dákó, a kártya pedig már eléggé foglalkoztat egy embert s jaj annak, aki egy whistezőt megszóllítani mer. Áll néma esend, a légy se dong — hangzik a kártya jelszó — golyó ütődik, — jól mulatunk. A parthie véget ér, de jól megöltük az időt, menjünk; és mennek vacsorálni.

De hát mind ezt, a miért, az elmondottakért a kaszinót nagy költséggel fentartjuk, nem lehetne-e élvezni egy kávéházban?

Nem bizony, mert a kávéház másoké, oda a minórum genezium jár, a plebejusok oda, ahol az alárendelt hivatalnok, a kis kereskedő, s egy pár asztalos vagy szabólegény jár, ur nem mehet, csak még is jó, hogy van kaszinó, ahová eljárhatunk.

Tehát a kaszinó nem egyéb, mint az intelligencia kávéháza, ahol az embert a szolgáltságos urnak hívja, s nem kell tartanunk attól, hogy ruhánkat a szomszéd kabátja beszenyezi!?

Ha így felel meg czéljának, ha többet nem akarunk a kaszinótól, káros a panasz.

De megfelele czéljának?

Ily kaszinóra gondolt Széchenyi, midőn a Nemzeti kaszinót megteremtette?

Avagy ha a Nemzeti kaszinó eszméje kudarczott vallott, kövesse a kudarcban minden kör?

Annak a Nemzeti kaszinó-közönségnek vannak színházai s kiki kénye-kedve szerént választ operát, drámát, látványosságot; van löversenytere, ahol kiki fitogtathatja paripáját, ha van neki; van országgyűlése is, a hova a pars senior akár mint választott, akár mint született törvényhozó eljárhat, s ne törjünk pályázat fölötté, ha a Nemzeti kaszinó ma hiresebb Marschal krémjei, Heidsik Imperialja, mint eszméi által; de nekünk, vidékieknek, a kiknek se színházunk, se versenyeink; nem mulatóra van szükségünk, melyben kártya és billiard a jelszó, hanem oly társas centrumra, a melyben a mellett, hogy vidéki érdekeink, jólétünk, örömeink kristályozódnak, nem csak magunk, hanem nőink, leányaink is kedves szórakozást találunk.

A kaszinó tagjai régen elhagyták a tanintézetek padjait, kiki speciális foglalkozásának szenteli napjait s ne esodáljuk, ha ma, midőn minden ága a tudományok szakmüvelők kultusa alatt áll, ha a szakszerű foglalkozás az egyet gondolatkörét egy oldalvá teszi.

A müvelt társadalom azonban nem tür egy oldalúságot. A társas élet minden korszerű kérdést megvitat, s lehet a fölfogás egyoldalú, de nem nélkülözhető az alapismeret.

Már pedig ma, midőn a szellem naponként újabb és újabb vívmányokkal dicsékszik, lehet ismereteinknek alapja az, amit az iskola tankönyvből tanultunk, de nem annak egyedüli forrása.

A bíró elfáradva teszi félre döntvénytárát, az ügyvéd kifáradt replikájában, az orvos feje szédülni kezd

a kórház légében, s kiki — el a kaszinóba, ahol egy ifjú nemzet gazda értekezést tart a védvámokról, vagy egy történet-barát öseink harezairól, vagy egy hírneves four vasutainkról. S a bíró, s az ügyvéd, az orvos élvezettel hallgatja a fölolvast, akitől nem hallott újat, de bizonynyal olyant, amit a hallgató nem tudott, vagy nem jól tudott, vagy elfelejtett.

dr. R.

(Vége köv).

Bars megyei gazd. egyesület gyűlése.

Mint lapunk mult számában hirdette s közölte volt, a Bars megyei Gazdasági Egyesület e folyó 1882-év január 20-án Léván, a Hírelintézet tanácstermében megtartotta rendkívüli közgyűlést.

Az egyesületi tagok oly nagy és díszes számban jelentek meg, hogy a tanácssterem, bár eléggé tágas, alig volt képes mindnyájukat befogadni; mintegy 60-an lehettek, a mi oly tekintélyes szám, hogy az egyesület kezdetének első szakából napjainkig ily látogatott gyűlést nem láttunk. S ezen érdem kétségtelenül az elnök, gr. Keglevich István érdeme; az ő elnöksége alatt tartatván ezen gyűlés is, mely déli 11 óra felé vette kezdetét.

A napirend első tárgya az alapítványi tőkék fölmondása s az egyesület céljaira leendő fölhasználása volt. Elénk és beható tanácskozmánnyal, melyet a haladó műveltség és szellem lengett át, elhatározatott, hogy az alapítványok fölmondván, az alapítók által két év alatt lefizetendők lesznek; ezen alapítványi tőke, mint örök alap soha és semmiféle körülmények között nem megszűnhet. Az ezután következett kisebb érdekű tárgyak, mint némely alapítók befizetésére vonatkozó ajánlatok; s néhány községnek a tagsági díj fizetés kötelezettségének, megalapítása, közegyetértséssel s az illető feleknek kívánságához képest oldattak meg. Elnök gr. Keglevich István indítványa folytán a Bars szerkesztője, H o l l ó Sándor egyakarattal levelező tagnak választatott.

Ezen kérdések feletti tanácskozmány s határozat a délelőtti időt egészen kimerítette s a gyűlés déli 1 óra után eloszlott azzal, hogy az elejtett fonalat délután 3 órakor ismét vegye fel:

A délután 3 órakor újból megkezdett tanácskozmány volt a mai gyűlések s tanácskozmányok orozslányrésze. Az egyesület alapszabályainak új tervezete vétetett fel tanácskozási tárgyul. Az elnök által oly magasztos, nagyhorderejű eszmék, melyek őt az alapszabályok tervezeténél vezették, fejtegettettek, a melyekre az alapszabályok, mint basisra fektetvük, hogy szinte tartunk tőle, miként nemesak mi egyszerű gazdák, kik különben is vajmi esekély erővel rendelkezhetünk, hanem tán az országunkban erre megszerzett tekintélyesebb s hatalmasabb erők sem lesznek képesek még sokáig a felvetett eszméket megvalósítani. Folyt is a tanácskozmány ezek felett mélyen és behatóan s örömmel hallgattuk azoknak minden oldalról felvilágosítását, illusztrálását; azon közös találkozásban, hogy az alapszabályok ezen tervezete csak eszméi, elvei alapítatnak meg, azoknak formulázása s szövege-

zése egy kiküldött bizottságtal fogván teljesített. A gyűlés egész folyamát a mai kor emelkedett szelleme hatván át, minék köszönhetjük, hogy az eleinte némelyek által ohajtott különbségek életbeléptetése az egyesületi tagok között a jogokra nézve, részvtre nem talált s a nagy közönség e tekintetben a kasztozok felállítását határozottan elvetette. Kissé humoristikus volt e kérdés vitatásánál egy tagnak azon ajánlata, hogyha az egyesületi alapító és övdíjas tagok között az élvezhető jogokra nézve különbség és osztályozás tétetik, ő az egyesület pénztárába 400 frtot fog fizetni; különben pedig csak, mint a többi alapító tagok 100 frtot. A természetes válasz ez ajánlatra azon határozat volt, hogy az egyesület csak 100 frtot kíván és a válaszfalakat még az ajánlott 400 frton sem akarja felállítani.

Este 8 órára játván az idő a tanácskozás még egyre foly, a felelősség kérdése vitattatik, mely kemény dió, s melyet eddig szétörni nem sikerült; s azért tovább nem folytathatom, nehogy reporteri tudósításommal elkésem, lesz még alkalmunk a továbbiakról máskor szólni. Befejezem azzal, hogy a tanácskozmány elejétől végig a megjelent tagok és gyűlés méltóságához illő volt, s hogy Barsvármegye fényes szellemét láttuk azokon hebegni.

„Óh menjetek tovább is, meg se pihenjetez, Kárpáttól Adriáig zengjen beszédetek.“

Garay.

Különfélék.

— A könnyelmű adósság csinálás és a kocsmai hitelezés meggátlására igen üdvös törvényjavaslat terjesztett elő az igazságügyminiszter által. E törvényjavaslat szerint oly hitelező, ki másnak szorultságát, tudatlanságát — nagy nyereség biztosítása végett — az adós vagyoni romlására fölhasználja: 100—2000 frtig terjedő bírsággal, vagy fogházzal büntetettik; sőt ha az uszort valamely ügylet formába, vagy váltó alakjába rejte köti meg, két évi fogházzal, s ezzel kapcsolatosan 4000 frt erejéig terjedő büntetéssel sújtható. A kocsmai adósság pedig nem perelhető, ha bebizonyul, hogy az adós az előbb kiszolgáltatót italt meg nem fizetvén, új hitelt élvezett. A törvény e fejezete magyarul és az illető község jegyzőkönyvi nyelven a kocsmaiba kifüggesztendő, ellenkező esetben az üzlettulajdonos 50 frtig büntetettik.

— Beküldetett. Apropos — szerkesztő ur egy új lap van keletkezőben: Bars megye érdekei. Nagyon helyes. Magam is rég azon töröm fejemet, hogy, hogy alapíthassak magam is valami lapot; mert azt nagyon különösnek tartom, hogy Önnek saját lapja van, s nekem nincs, s kénytelen vagyok öntől függni közleményeimre nézve; e szerint ha az új lap létre jő, ne nehezeltjen szerkesztő ur reám ha én is megindítom „Nesze semmi, fogd meg jól“ című lapomat, és küldöm mind azoknak, kik elő nem fizetnek. Majd meglássuk, kinek lesz nagyobb olvasó közönsége, s ki fog több példányt kiadni. Hiába, haladni kell a világgal!

— Bars megye segéd- és kezelő személyzete is

— Én Holdházi Leontin; atyám főorvos Budapesten.

— Felette örvendek, hogy egy ily nemes család sarját üdvözölhetem; azonnal észrevettem hogy előkelő származású hölgyhöz leendő szerenésém; ezt mi nemesek röktön észre szoktak venni. Tehát főorvos nagysád kedves papája?

— Igen uram. S ön doktor — de csak in honoris causa?

— Nem. Én doktor in absentia vagyok, csupán a tárgy iránti előszeretetből. Rendesen pedig a királyi udvarnál tartozkodom, ha urodalmam gondjai megengedik.

— Ah mely pompás lehet falun az élet, ha egyszerűságot az ember ideje egyrészt a tudománynak szentelendi. Oh én is rajongok a tudományokért és a latin nyelv az én legkedvesebb tárgyam. Ön is ért latinul nemde doktor ur?

— Erre a kérdésre egy kissé feszengeni látszott a doktor ur és nagyon zavartan felelé:

— Természetesen nagysád, természetesen, csak hogy persze a mi latin nyelvünk, a melyet a svéd iskolákban tanultunk, egészen eltérő ám az önkétől. A mi pedig egyéni nézetemet illeti, megvallom, még a chinai, vagy zsidó nyelvet is többre becsülöm a latinul.

Nagysám elragadtatva ily nagy tekintélyű ur tudományosságától, már azon látszott gondolkozni, vajon a vaspálya nem a legalkalmasabb házasság közvetítő lehetne-e két hevülő kebel között, s kezdé a szerelem mindenható hálóját szövögetni. Bizonyára oly gondolatok, melyek egy éltesebb „fiatal hölgy“ részéről már nem vehetők rossz néven.

Fölhívta aztán utitáskáját, s abból egy jókora adag mákos kalácsot vonva elő, epedő tekintettel kínálta meg vele a doktor urat, ki a gyengéd kezek nyújtotta adományt kellő étvágygyal röktön elemészté.

— De igen tisztelt doktor ur, önnek még a dióspatkót is meg kell ízlelnie; az a legjobb! A megkínált ifjú utitárs erre előkelő meghajtással köszöné meg a szíves figyelmet mire Holdházi Leontin szóla:

— Ha épen nem óhajta, hagyjuk, hogy is tartja csak a latin közszólam: De krustibus non disputandum est; ugy-e doktor ur?

— Hogy érti ezt nagysád?

megtette már a lépéseket a nyugdíjaztatás érdekében. Kérelmével a képviselőház elé járul, melyben kifejté miszerint a segéd- és kezelő személyzet fizetése oly esekély, hogy abból a hivatalnok vagyont szerezni képtelen s így azon biztos tudat, hogy halála után özvegy s árvái a nyomorra vannak kárhözhatva; zsiabbsz munkaejét. — Ez tagadhatatlan; s így a bajon társadalom érdekében a törvényhozásnak segíteni kell. Amint a bíróságok, segéd-hivatalosztálya, munkaképes ségének emelésére behozatott a nyugdíj-biztosítás méltányos, hogy ez a közigazgatás hasonló hivatalnokaitól se vonassék meg.

— A magyar elem Budapesten cím alatt György Aladár igen érdekes fölolvast tartott az iparos közből. A tárgy maga elég fontos, hogy részletesebben ismertessük György nagy tetszéssel fogadott előadását. A népszámlálási adatok szerint a főváros lakossága, s a katonaságot ide nem számítva, 360,551 főre megy. Ezek közül magyarok valottá magát 198,742. Budapest tehát talnyomólag magyar város, a fővárosban lakó magyarok száma az összes lakosság számának felét meghaladja. Mi az oka mégis, hogy Budapest lakosságában a magyar elem tényleg háttérbe van szorítva? s a németek, kik a lakosságnak 1/3-ad részét sem képezik, a társadalomban uralkodó szerepet visznek? Az első ok az, hogy a magyarok a német nyelvet tömegeesen tanulják. A németül tudó budapesti lakosok száma 251,075. S a tisztviselő, kereskedő, honoratior csaknem mind tud németül s kész egy olyan ember kedvéért, a ki nem tud magyarul, németül beszélni. Ma a statisztikai adatok alapján kimondhatjuk már, hogy Budapest a társadalmi életben senki fiának nincs szüksége a német nyelv tudására, hogy magát megértesse. — Még mindig nagy anomália azonban, hogy a főváros 198,742 magyar születési lakosa közül 123,363 németül is beszél. Sok németül beszélő magyar létezése társadalmi betegség. Epen Budapestnek kellő tősgyökere magyar városá átalakulnia, mert a németiség ma már Magyarországon se kulturális, se politikai téren nem szerepelhet. Legjobban bizonyítja ezt a budapesti német elem degenerálódása. A főváros 69,777 tisztán németül beszélő polgára közt alig akad egy-kettő, kinek neve és működése csak valamennyire is ismeretes, ami valaminek való, az magyarrá lesz, mint az egykori híres német bürgerdinasztiák ifjabb nemzedéke. Igaz, hogy a fővárosnak majd 1/3 része ma is német, de a német szellemnek nincs szellemi központja, nincs könyvtára, sőt a német zsurnalisztikában is tősgyökere német író nem vesz részt. S hogy még ez is anomália, mutatja az, hogy az előkelőbb német lapok munkatársai egytál magyar írók, kik örömmel ülvözik a jövőt, midőn lapjokat magyarrá alakíthatják át. A főváros megmagyarosodása a nemzet életére nagy jelentőségű kérdés s most, midőn tudjuk, hogy a fővárosban a magyarság talnyomó számban van, még inkább kötelezettségünk nem engedni a magyar nyelv jogait s nem dődelgetni a németet érdemül.

— Esztergomból írják: Városunkban jó viszonyok közt élt gabnakereskedő: W e i l Mór, a napokban megszökött. Mielőtt megszökött, hűségesen leírta, hogy az esztergomi takarékpénztárt és iparbankot hamis váltókkal megkárosította. Az eset városszerte nagy izgatottságot keltett, mivel igen valószínű, hogy előkelő

Tárhoza.

Szerelem gőzerővel.

Ép ma egy éve történt.

Ujesztendő napja volt; s én utra kelve, elgőzölögtem Szobb felé. Alig értünk ki a pályaudvarból, midőn a következő állomáson beszáll egy urias kinézésű fiatal ember s bizonyos eltanult eleganciával helyet foglal a kocsiban.

Vele szemben a koesi másik szöglegetében ült egy idősebb „fiatal hölgy“, kinek minden mozdulata elárulta, hogy legalább is tíz évvel szeretne ifjabb lenni.

A beszállt fiatal ur lehetett a huszas évek között, s minden fitnyáló ajk és kézmozdulatai csakhamar azon gyanú kelték bennem, hogy afféle iparlovag.

A szemben ülő pár fölvaltva de folytonosan fixirozta egymást. Amint azonban tekintetük találkozik, villám-gyorsasággal lesüték szeméiket.

Ifjú és hölgy sok ideig azon látszóttak gondolkozni, hogyan ereszkedhetnének beszélgetésbe, mert az nagyon kitetszett belőlök, hogy egyikük sem nevelkedett zárdában, s az egész utat némaságban eltölteni sem lehetett szándékukban.

Egyszerre egy mentő gondolat villan meg az ifjú agyában. Hirtelen föláll, kabátja oldalzsebéből egy tárczát von elő s a hallgatag szomszédnő előtt magát meghajtván:

— Megengedi nagysád, hogy e szivarra rágyujthassak?

A kérdezett hölgy a megszólítás örömeiben, s hogy a beszéd fonalát így megkezdheti, eltitkolhatatlan nemével a boldogságnak szóla:

Valóban végtelenül sajnálom, de a szivar füstjét ki nem állhatom; ez ellenszenvet, megvallom, még boldogult anyámtól a Csépayak nemes ivadékától, e név bizonyára ismeretes ön előtt — örököltém.

— Csépay?! Szólt az ifjú utitárs, nem így hiták-e azt a jeles tábornokot is, kiről az én nagybátyám a Benlaky altábornagy annyit beszélt!

— Igen uram ön jól emlékszik; ama tábornok anyám testvérbátya volt; amint beszédjéből kitetszik, uram, ön is nemes?!

— Én dr. Gombházi vagyok, születésre magyar, de ez idő szerint svédországi lakos.

Azt mondtam: de krustibus non disputandum est; a mi azt jelenti hogy: egyik szereti a dióspatkót, a másik nem.

— Ertem, értem, óh mily szellemes!

— Valóban nem mulaszthatom el esodálkozásomat kifejezni a fölött, hogy nagysád e nehéz nyelvet, ily tökéletesen beszéli; az ember azt hinné nagysád e nyelvből maturalt is. Megvallom még udvari körökben sem volt szerenésém ily kifüggesztett latinságot hallani.

Holdházi Leontin önelégületen mosolyogva mondá e szavakra:

— Doktor ur, ön igen udvarias. Különböben ne feledjük, hogy anyám a Csépayaktól származott, atyám pedig főorvos Budapesten s így alig lehet a műveltségnek oly ága, melyhez a magam kora fiatal leánykák ne értenének.

— Doktor ur, érdeklődik ön a költészet iránt is?

Felette érdeklődöm, sőt magam is költögetek, felelé Gombházi ur, — miközben Leontin nagysám egy ujdonatuj könyvet von elő.

— Ön már valóban elbájolt engem doktor ur; én is rajongok a költészetért, s az imént vett költemény-füzér: „Hajnalfi Tihámér költeményes versezetei“ egy egészen új, ismeretlen bűvös világba vezetnek engemet. Am hallja édes doktor ur:

„Zöld ligetnek bájos édenében

Látalak meg szívem szép leány,

S megrezzenve . . . keblem szűz hevében,

Oly kéroleg mondtam: nézz reám.“

Érti és érzi ezt doktor ur? „Zöld liget, és bájos éden!“ „Keblem szűz hevében!“ „Nézz reám!“

— Ah mennyi igaz és mély érzelem, mily költői szépség e néhány sorban! Valóban megkapó és szép sorok, és egészen azonos érzelmek szívemmel, mondá lelkesülten Gombházi ur. Igaz, hiába mégis csak igaz: szerelem a mi éltünk fele.

Leontin erre nagyot sóhajta:

— Az ön szavaiból újra kitetszik doktor ur, hogy önök férfiak nem bírnak oly fogékonysággal a fenséges iránt, mint mi leánykák. Az élet fele a szerelem, mondá ön? Oh nem, doktor ur! Szerelem a mi egész életünk. Szerelemből születünk, szerelemből elhalunk, szerelmet szomjuhozza egész életünk, és óh mily gyakran hiába! Pedig mint Hajnalfi is oly igazán mondja:

összeköttetésénél fogva, a két pénztintézetet kívül sok magán embert is megkárosíthatott. Weil különben igen esendő természetű ember volt, s mindenki igen tisztességes férfinak tartotta, kivéve, hogy a játékban nem tartott határt, a kártyáért kész volt mindent föláldozni. Eddig még nem tudható bizonyosan mily összegig van megkárosítva a helybeli takarékpénztár, de mindenesetre tekintélyes összegig. Az eltűnt gabnakereskedő nő, egy gyermek atyja; alig egy éve nősült. A kár 20-40,000 frtra tehető.

— Az enyhe tél, Tapasztalt erdészek az erdei állatvilág jelen állapotából azt következtetik, hogy a mostani szelid napok még sokáig fognak tartani. A mostanihoz hasonló enyhe tél volt 1816-ban és 1834-ben. 1807-ben alig volt tél. 1792. febr. havában valamennyi fa virágzott; januárban sehol sem fütették a szobákat. 1659-ben sem fagy, sem hó nem volt, 1617, 1609. és 1607-ben pedig egyáltalában nem volt tél. 1588. és 1582. február havában a fák javában zöldeltek. 1538. télen a kertek tele voltak virággal. 1229-ben nem volt tél, s december havában az ibolyák nyíltak. Az 1873-ki rendkívül szelid tél még mindenkinek emlékezetében van.

— Az amerikai kivándorlás megakadályozása tárgyában a kassai iparkamara tárgyalásokat folytat Schönbörn Ervin örökös gróf munkácsi uradalmaival 9 lakzkövi kocsárfontó családnak az uradalom óriási birtokainak egyikén való megtelepítése végett. A telepítvényesek ingyen épületeket és roppant olcsó bér mellett földeket kapnának, továbbá az uradalom terjedelmes füzeseinek használatát kedvező feltételek mellett nyernék el.

— Rövid hírek. Páris lakó-száma jelenleg 2.225.910 lélekből áll; utolsó 5 év alatt több mint 200.000 emberrel szaporodott a francia főváros lakó-száma. — Ujvárosban, mint a nagyváradi Bihar írja, egy ház rombolása alkalmával egy 15-20 év előtt befalazott férfienyvezet találtak. — Simonyi Ernő f. 12-én ünneplé 60-ik születési napját, mely alkalommal Abbáziában (Fiume mellett) gr. Szapáry Géza fiúmei kormányzó nevével meglátogató a derék hazafit. — 1881- év folytán, összesen 199 gőzös veszett a tenger hullámaiban, melyek közül angol 144, osztrák-magyar 1. — Az észak-amerikai egyesült államok zárszámadása szerint az utolsó év kiadása 200.712.887 dollár, bevételé 360.782.292 dollár. — A azezi esatornát hir szerint szintén villányal fogják megvilágítani, hogy a hajók közlekedése ezentúl éjjel is akadálytalanul történhessen. Most éjjel nem közlekednek. — A delegáció ez évi költségvetés megállapítása végett f. hó 28-ára hivatik össze. — Táviró zongorát talált föl Föhrr J. stuttgarti táviróhivatali titkár. A táviró zongoraműködése villanyosságon alapszik, s pontok, vonalak és közők adják vissza az eljátszott darabot. — Mielőltina Birzattit, Palira olasz város primadonnáját a lelkes ifjúság aként tüntette ki, hogy a darab közben, a színpad fölül helyeztet 3 mmázsa kaméliát szórni iszonyu tapsvihár kíséretében a művésznőre, ki pár pillat alatt övig állt a kaméliában. — Sarah Bernhardt ismét a jó Bécseitek mulattatja vagy 10 napig, hogy feledtesse velük a Ringszínház szerencsétlen esetét. — A dalmát mozgalmak lecsillapítására eddig 20,000 ember mozgósított; újabb hírek szerint Hercegovina is

lázong. — Hir, de amerikai, hogy Európát Amerikával a tenger fenekére lerakandó vashengerbe építendő vasút által tervezik összekötni. — Cheyne angol tengerész északsarkai expedíciót tervez léghajón. Három léggömböt szándékoznak e célra fészerehni, mely 20 utazót foglal magában, kik közül 3 grönlandi eszkimo leend. — Munkácsy, a világhírű magyar festőművész nevével febr. 10-én indul Párisból, 17-18-án érkezik Budapestre, hol öt méltó ünnepélyességgel fogadják. — A Délm Lapok írják, hogy Beckér Jánosnak, a szilasi hegyen levő szőlőjében egy cseresznyefa teljesen kivirágzott.

Apróságok. Fontos ok. Ugyan édes zomsszédasszony, miért nem válik el a férjétől? miután a házasság mint mondja — öre nézve valóságos pokol. — Ez igen egyszerű. Én annyira gyűlölöm férjemet, hogy a reá nézve is annyira terhes köteléktől nem akarom őt fölszabadítani. P. J.

Szobaleány kasszony. (Az urnak mondja, kihez szolgálhatba akar állani): Hanem előre kijelentem, hogy én vizért nem megyek ki a házon kívül, sem kosarat és más egyebet nem hordok az utcán. — Jól van, de azt mondja meg, tud-e zongorázni? — Már hogy tudnék! — No akkor nem fogadhatom meg.

Irodalom és művészet.

— A Gazdasági Mérnök ez évi második száma a következő tartalommal jelent meg: A hegyi patakok szabályozása (képpel.) A gabonafélék megbokrosodásáról. Lissovieh Károlytól. Trágyázási kísérletek. Házi zuhany fürdő (3 ábrával.) Uj szerkesztői záros kilincs (2 ábrával.) A salicyesav Franciaországban. A francia közlekedési eszközök gyarapodása. A tiszavölgyi társulat ülése. Elektrikus vasut Párisban. Kiszáradt gyümölcsfák eltávolítása. Az aczéllipar haladása. Praktikus famáz. A keleti fapiacok tanulmányozása. A francia tengeri halászat. A haltenyésztés tanítása. A növények fejlődése olajban. Tűzálló fa. Irodalom. (A kender jövője Magyarországon.) Levélszekrény (közérdekű kérdések és fölvilágosítások.) Vállalatok. A Gazdasági Mérnök megjelenik minden héten, gazdag és változatos tartalommal, képekkel illusztrálva. Szerkeszti és kiadja Gond a Béla mérnök, műegyetemi m. tanár. Előfizetési ára: Egész évre 8 frt, félévre 4 frt, negyedévre 2 frt. Előfizetéseket ez év elejétől még folyóvást elfogad a Gazdasági Mérnök kiadóhivatala (Budapest, Kecskeméti utca 17.)

LEVELEZÉS

Körmöczbánya, jan. 15, 1882.

A múlt évi karácson másod napján tartott jótékonyzenei hangverseny sajtószereit irgalmat szült. Van a városban egy egyéniség, mely a „vidéki levelező” köpenyét arra használja, hogy sajtószereit sportot üzhessen. Az illető bus-magyar ugyanis hébe-korba a fővárosi lapokat koholt hírekkel, a melyeket hogy pikánsa tehessen holmi körmöcztont rágalomokkal szokott megpékelni, szokta megvendégehni. A fönti, a helybeli főrealtanodai alumneum javára rendezett hangverseny,

okot adott ezen ugylátszik, az irodalmi tisztességet hírből sem ismerő hazafinak, hogy ez egyszer a Pesti Naplót felültesse. Hazugságokkal teli szájjal, neki rontott a Pesti Napló hasábjain Antouh Károly városi karnagyunknak, s a helyben szolgáló állami tisztviselőknak, akik — magyarul nem tudnak, a magyarságot gyűlölők, s ezen gyűlölségnek Antouh háta mögött Bethowen és Mendelsohn zeneszerzeményei előadása által adnak kifejezést. Egy fust alatt eldekretálja Antouh-t éltetetlen esch muzsikusknak, s a körmöczieket a magyarság ellen való tüntetéssel vádolja.

S a Pesti Napló a dominénak, akit alkalmilag a közoktatási miniszter ur különös figyelmébe fogunk ajánlani, szerencsése felált; Gyurgyik képviselő helyreigazító sorait azonban ugyanazon lap tisztességesnek tartotta megfuzedelni, s abból csak azt hozni, ami a Naplónak tetszett. Valószínűleg azért, mert Gyurgyik a valódi tényállást írta meg és a hazug közleményirót arra kvalifikálta, a mi t. i.: ragalmazónak!

Az ilyen bujtogató galád eljárás megérdemli a szigorú és kiemellett megbélyegzést, miután a Körmöcziekről még eddig senki sem mert hazafiatlanságot föltenni, s ők azt meg sem érdemlik sehogy sem. Antouh pedig magyar hazafiságában az illető hazug cikki-íróval legalább is mérközhetik *)

K.

Arverések január 23-tól január 31-ig.

(I. Arverés.)

— Kovács György és társainak Gr.-Kelecsényben, 1248, 57, 514 és 14 frt 90 krra becsült ingatlanai, január 23-án.

— Kovács Fülöpnek Gr.-Kelecsényben, 514 frtra becsült ingatlana, január 23-án.

— Horváth szül. Mikes Erzsébetnek Vámos-Ladányban, 232 frtra becsült ingatlana, január 24-én.

— Kincses Józsefnek N.-Koszmályon, 287 frtra becsült ingatlana, január 24-én.

— Oreg Molnár József és Mihálynak Lekéren, 4679 frt 50 kr. és 4679 frt 50 krra becsült ingatlanai, január 25-én.

— Katona Flórisnak Csatán, 1131 és 274 frtra becsült ingatlanai, január 26-án.

— Kugyela Andrásnak Ó-Báron, 1282 frtra becsült ingatlana, január 27-én.

(II. Arverés.)

— Mikcs Jónásnak Marosfálván, 472 frt 50 krra becsült ingatlana, január 23-án.

— Friedmann Zsigmondnak Marosfálván, 796 frt 50 krra becsült ingatlana, január 23-án.

— Folyi János örökösének Kis-Oroszkán 1729 frtra becsült ingatlanai, január 30-án.

(III. Arverés.)

— Kelemen Józsefnek Lekéren, 724 frtra becsült ingatlana, január 31-én.

*) A karmester ellen emelt vád, bejárta a napi lapokat; örülünk, ha e tudósítás által Antouh ur s a derék körmöcziek védeimre állhatunk.

„Hej a barom is elvész, szomj ha kinozza szegényt!”

Erre néhány pillanatnyi esend állott be, mialatt az ifju doktor ur nagyon gyanus színű arany gyűrűjét forgatta; majd komoly hadi tanácsot látszott űlni magában, mire megszólalt.

— Az imént nagysád bennünket férfiakat érzéketleneknek nevezett a felséges iránt. Hogy épen nagysád ajkairól kell ezt hallanom: esodáalom; mert egy oly szeretetre méltó szép és gazdag hölgyvel szemben mint ön, hogy lehetett valaha férfi érzéketlen?

Leontin nagy gyorsasággal sűt le e nyilatkozatra szemeit, és zavarában tengerzöld selyemruháján babrált.

— Nincs ugyan jelentékeny vagyonom édes doktor ur, egy szerető, forrón szerető szív s költői szárnyalásu lelkem összes kincsem, amit ezen a orbis pietus ferrarum-on bírok, oh de ha ön tudná, mennyire bevülök én Svédországrért, mily hévvel, mely odaadással esüggének én azon férfi vállán... s szerelmem elkisérné, nem bánom, az éjszaki sarkig.

— Kérem, oh kérem nagysád, vága közbe Gombházi ur, egy igazi nemes ember nem tekint pusztán a sivar anyagiakra, és oly szív mint az öné, ugy is méltó viszhangra talál. — Leontin tovább nem állhatván, karjait ölelésre tárva, kiáltá:

— Vagy, vagy! Ön megért engem ugy-e édes doktor ur? Vagy önnel megyek Svédországba, vagy senki mással, mert én — én —

— Szeretem önt mind halálig egészíté ki Gombházi ur a csonka mondatot. Most, oh most már látom, hogy szerelmem az egész élet!

A következő pillanatban két szerelemittas pár tartá egymást átölelve s mire ez ünnepélyes jelenet véget ért, fülig piruló arccal megszólalt Leontin:

— Oh én doktora szívemnek! Szerelmem az ember mennyországa ugy-e bár? De még keresztneved sem tudom muzikálni!

— Egy Tihamér birja szivedet, angyalom, felett Gombházi ur.

— Tihamér, Tihamér! Oh mely bájos név, így hívják az én kedvencz költőmet Hajnalfit is!

— De még egyet, édes Tihamér, ugy szeretnék már svédül hallani, e nyelvbe ismeretlenül is oly szerelmes vagyok. Kérlek, édes, mondj svédül egy szerelmi vallomást!

A fölshólitott első pillanatra megzavarodottnak látszék, majd örömtűz futá el szemeit s kedvesétől elfordulva egy svéd gyufadobozt von elő, melynek ismert feliratát egyszer átfutván, a következő pillanatban már imádottja lábai előtt, mint egy Romeo oly olvadékonyan szavalá:

Säkerhet tändstickor utan s vafvel voh och fosfor-tända endast mót lada s plan!

Egy forró esök lön jutalma az oly szívhez szólóan előadott szerelmi vallomásnak; mire a vonat beért egy állomásra, hol egy alacsony, zömök uri ember tollakodott az érdekes pár közelébe.

Az új utitárs megérkezével a szerelmes turbékolásnak hirtelen vége szakadt, sőt az ifju és hölgy föltűnőnek elcsapadtak és mintegy paranesszóra kidugták fejüket az ablakon.

A vonat már jó ideig zakatolt s a szerelmes pár még mindig kifelé fordított fejjel ült az új utitársnak. — Igazán furesa emberek, mormogá a zömök ur, már egy félórja kandikálnak a nyitott ablakon, kész hurut és nátha...

Végre nem állhatá már hogy szomszédjait legalább oldalról szemügyre ne vegye s kis vártatva harsong hangon kiáltá föl:

Lehetséges-e? Jól látok? Maga az Buezi ur?

— Pszt! szakitá félbe kegyelem esdő ábrázattal Gombházi ur, — egy szót se most, vagy...

— E pillanatban Leontin is bevoná fejét, míg Gombházi vagyis Buezi ur azon hirtelen újra az ablaknak dőlt.

Az új utitársat erre még nagyobb esodálokozás fogta el, de Leontin nem engedé őt szóhoz jutni és reszkető hangon susogá:

— Az isten szerelmére Répási ur, el ne áruljon; az ön kezébe van ezuttal letéve boldogságom. Ép az imént jegyzém el magamat dr. Gombházi urral, svédországi nagybirtokossal, de ha...

Fázhatott tán már a lovagias doktor ur, vagy gyanussá vált a jegyese és az idegen ur között folytatott suttogás, fejét másodszer is bevoná, mire Leontin az övét újra kidugta.

— Maga hamis ember, szóla Répási ur, maga a mint észreveszem valóságos Don Juan; maga csinos, fiatal özvegyeket akar szerencsétlenné tenni! Hahaha.

— Kegyelem édes Répási ur! Ő az én jegyese: Holdházi Leontin.

Répási ur azonban nagyon kegyetlen ember lehetett, mert ki sem engedé őt beszélni, hanem Leontin nagysádat elvonva az ablak mellől, mondá:

— Uraságtok ugy látszik nem ismerik egymást; megengedik hogy egymásnak bemutassam: özvegy Boezi Jánosné fodrászno Budapestről, — Buezi Gergely ur...

Az udvariatlan bemutatás Holdházi Leontin azaz Boezi Jánosné asszonyság idegeit igen kinosan érintetett, mert többszörösen gyenge ajúdozás fogta el, a mi azonban a jelen esetben épen nem akart sikerülni. Buezi ur azonban a helyzet magaslatára emelkedve, Répási urral versenyt hahotázott. Majd Boeziné asszonyság is magához térve, duzzogva kérdé:

— Eszerént te nem vagy semmiféle doktor?

— Nem édes nagysám, én — én — borbély vagyok; s ha szabad kérdenem: miben áll az ön rokonsága a Csépayakkal?

— Oh én édes istenem! sóhajtja a szép özvegy; a szerelem sötét verem, ugy-e Répási ur? Ezt ön is tudhatja. Kár, kár hogy közbejött, most mindennek vége!

— Sőt most vagyunk még a legelején, bizonyítgatá Répási ur; csak az imént ismerkedének meg egymással, s ha ismeretlenül is oly hő szerelemre gyuladtak, amit nem kétélek, valóban nem értem, mi gátolhatná most önöket a teljes felismerés után, hogy egymáséi legyenek.

— Igaz, szóla lenkendezve Buezi ur.

— Valóban önnel igaza van Répási ur, rebegé özvegy Boeziné asszonyság.

— Nos hát boruljanak egymás nyakába és — és boldoguljanak!

Nem tudom mi lett a jelenet folytatása, mert az érdekes párt csakhamar el kellett hagynom, de néhány nap mulva a következő hymen hir volt olvasható a „Fővárosi Lapok”-ban: „Buezi Gergely gyakorló orvos, sebészmtűt és borbély, eljegyzé a női erényekben gazdag özvegy Boezi Jánosné, Kis-Tápio-Sár Szent-Kétyházán.”

Aczél Toll.

I.

Léván, a Magyar Koronához czimzett gyógyszer-tárat testvéreimtől, mint egyetemleges örökösöktől tulajdonul átvettem, midőn ezt a nagyérdemű közönség tudomására hozni bátorkodom. nem mulaszthatom el, hogy eddigi vevőinknek irántunk tanusított bizalmáért köszönetemet ki ne fejezzem, kérve e bizalmat személyemre is kiterjeszteni, melyet kiérdemelni kedves kötelességem leendő.

Léván, január 20, 1882. teljes tisztelettel

Medveczky Sándor gyógyszerész.

*) E rovatban közlöttekért felelősséget nem vállal a szerk.

II.

Egy új, teljesen fölszerelt kocsimérleg, a szükséges épülettel együtt igen jutányos föltételek mellett eladó.

Bővebb értesítést ad

Léván, **A takarékos és hitelintézet.**

III.

Diófa-gerendák és deszkák

különbféle hosszúság- és vastagságban, a nagy-sárói uradalomban eladók.

Bővebb értesítést ad:

Nagy-Sárón,

Sághy Béla,
uradalmi tiszt.

Szerkesztői üzenetek.

— L. J.—nak Budapest. Már az említett tárgyban megelőzték.

— M. J.—nak G.-U. Jönni fog: várjuk a folytatást.

— F. K. Budapest. Rögtön nem alhatjuk; tul vagyunk halmozva, de különben a közlemény, ha késik is, nem veszt értékéből.

— G. R. K.-Tapolcsány. Hallgatásod aggaszt.

— H. L. K.-Félegyháza Váram, amit kértem, megfölküldhessem.

— Sz. T. K.-Félegyháza. A vállalat hogy sikerült? Sok szerencsét!

— Sz. Léván. Nem válik be. A kéziratot — kivételesen — átveheti.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Holló Sándor.**

A mult számunkban közlött, m. kir. honv. ministeri rendelethez bérszabás (Tarifa.)

A bérszabás tétele	Napidíj osztályzat	A lakbértéítés tárgya.	Evi lakbértéítés										Az évi hátrahér minden állomáson		
			Bécs	Budapest	a z										
					1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.		9.	10.
forint osztrák értékben															
1	I.	A) Lakásokért: Egy tábornagy	3176	2148	2312	1700	1400	1236	—	—	—	—	—	—	64
2	III.	Egy tábornagynagy, tengernagy, lovassági tábornok	2288	189	1728	1300	1044	1044	900	700	—	—	—	—	64
3	IV.	Egy altábornagy, altengernagy	1816	1428	1328	1220	932	844	736	604	580	480	324	—	64
4	V.	Egy vezérőrnagy, ellentengernagy	1228	1188	1140	964	788	732	656	560	540	400	288	—	64
5	VI.	Egy ezredes, sorhajókapitány	1084	1000	1000	764	648	624	556	460	388	324	252	180	64
6	VII.	Egy alezredes, fregattakapitány	812	764	764	652	540	492	428	364	304	244	180	140	64
7	VIII.	Egy őrnagy, corvettekapitány	580	544	548	456	416	376	320	276	228	176	124	84	44
8	IX.	Egy gyalog-, egy lovaszszázados, sorhajóhadnagy	320	324	312	276	268	248	204	168	140	112	68	48	36
9	X.	Egy főhadnagy, sorhajózászlós	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
10	XI.	Egy hadnagy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
11	XII.	Egy tengerészapród és tengerészjelölt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	36
12	—	Minden porkoláb, tengerészszolga és honvéd törzsörmester	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	16
12	—	Egy nős altiszt	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24
13	—	Egyéb fizetést élvező és díjaztatlyzatba beosztott katonai személyek	172	160	188	144	140	128	108	92	76	56	44	28	16
13	—	Az altisztek az egyenkénti beszállásnál a törvény B) kimutatásának II. a) pontja szerint	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	24
14	—	Egy tiszt szolga	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	8
15	—	B) Mellékszükségletekért: Egy egyablakos szobáért	152	120	120	96	92	84	72	56	48	36	28	20	—
16	—	" kétablakos szobáért	180	144	144	116	108	100	84	68	56	44	32	24	—
17	—	" háromablakos szobáért	212	168	168	132	128	116	100	76	68	48	40	28	—
18	—	" örszobáért 15—24	180	144	144	116	108	100	84	68	56	44	32	24	—
19	—	" " 25—50	252	200	200	160	152	140	116	96	76	60	44	32	—
20	—	" " 51—80	324	260	260	208	192	180	152	120	100	80	56	44	—
21	—	" iskolaszobáért 25 30	180	144	144	116	108	100	84	68	56	44	32	24	—
22	—	" " 31—40	212	168	168	132	128	116	100	76	68	48	40	28	—
23	—	" " 41—64	284	224	224	176	172	156	132	104	88	64	52	36	—
24	—	" " 65—80	356	280	280	220	216	196	164	132	108	80	64	44	—
25	—	" " 80-on tul	428	336	336	264	260	236	196	160	128	96	76	52	—
26	—	" torna- és vivóteremért 55—70	284	224	224	176	172	156	132	104	88	64	52	36	—
27	—	" torna- és vivóteremért 71—100	380	300	300	236	228	208	176	140	116	84	68	48	—
28	—	" torna- és vivóteremért 101—200	472	372	372	292	288	260	220	172	148	108	88	60	—
29	—	" földszinti raktárért 15—20	164	128	128	72	72	64	56	48	44	40	28	20	—
30	—	" földszinti raktárért 21—30	220	172	172	96	96	84	76	64	60	52	36	28	—
31	—	" földszinti raktárért 31—40	276	216	216	120	120	104	96	80	76	64	44	36	—
32	—	" földszinti raktárért 41—60	332	266	260	144	144	124	116	96	92	76	52	44	—
33	—	" istállóért tiszt lóra	128	100	100	72	60	56	48	40	36	28	20	16	—
34	—	Egy kocsiszínért a táborakok és ezredes-dandárnokok kocsiai számára	64	64	60	56	52	48	44	36	32	24	20	16	—
35	—	Egy felszer ágyuk és csapat-szekerek, továbbá a tüzelő-szerek számára 30—50	96	96	88	84	76	72	64	52	48	36	28	24	—

Nincs többé tyukszem és szemölcs!

A Nagy-Sólymosi Konez Ármin gyógyszerész és vegyész által készített

„CLAVETHYL“

tyukszem, szemölcs, anyajegy, vastagbőr, függőly és minden hasonló bőrképződményt irtó szer, mely minden etető vagy etető szertől ment, fájdalom nélkül gyógyít. Ára 1 üveggel használati utasítással 1 frt.

Hatásáért kezeskedem.

Kapható: Léván Medveczky Sándor, Bolemán Ede, Érsekújvár Fleischer Kornél, Aranyos-Maróth Simónidesz Pál, Nyitra Tombor Kornél, Kovács József, Selmeczbánya Sztankay Ferencz, Ipolyságh Berku István, Losonczon Kirchner Dániel gyógyszerész uraknál. **Budapest főváros és a vidék majd minden nagyobb gyógyszeráránban.**

Továbbá ajánlom **Sz.-Udvarhelyről** postán megrendelhető, alábbi kitünő hatású szereket u. m. Arcz-Arczkenőcs és mosdóvíz. Szeplő és minden bőrbetegség ellen, kitünő hatású. Ára 1 frt 50 kr.

Csúsz és köszvényesz, biztos hatású, több elismerő irattal kitüntetett szer. Ára egy nagy üveggel 1 frt.

Cotillon szesz az anyyira kellemetlen ezerlábu bogarak ellen, szag és szín nélkül, biztos és gyors hatású 30 kr.

Emésztő labdacok, mindenféle gyomorbetegség, Kartzenjammer, korhelység utáni betegség ellen biztos hatású. Ára 1 frt

Fogcseppek. Vattával mindenféle fájdalmat azonnal megszüntet. 35 kr.

Édes magyar mustár, gyógyerejű és ételhez való kitünő. Ára egy nagy üveggel 70 kr, egy literes üveggel 1 frt 70 kr.

Pántlika giliszta ellen biztosan ható, könnyen bevehető szer. Ára egy adaggal 4 frt.

„Glyzicin“ labdacok, egér, patkány, vakond stb. irtó szer. Csakis rágesáló állatoknak ártalmas, házi állatoknak egész ártalmatlan. Ára 50 kr.

Hajpor. Tökéletes ártalmatlan, kellemes illatu. Ára 1 frt

Hajfestő, keleti, barna vagy fekete használati utasítással, többszörre elegendő. Ára 4 frt.

Hajszesz. Hajnövesztő, göndörítő, moly és korpás-ság ellen biztos hatású. Ára 1 frt.

Hurut-labdacsok. Nátha, orr-, gége-, mell- és tüdő-katharrusnál gyors és biztos hatású. Ára 1 frt.

Poloska irtó tinctura, könnyen kezelhető, gyorsan és biztosan ható. 50 kr.

Kéz, hónalj és kellemetlen szagu lábizzadás elleni por. Biztos hatású. Ára 1 frt

„Multograph“ minden hasonló készüléket felülmúló száraz utoni írás, rajz, kotta stb. 1/2 óra alatt 80—100 példányban sokszorosítására. Ára 1/2 iv papír nagyságu nyomfelülettel franco 6 frt, egy iv papír nagyságu 12 frt.

Tanno chinin hajkenőcs Hajbarnító, növesztő, göndörítő, moly és korpás-ság ellenes. Biztos hatású. Ára 1 frt

Szalamiás szeletkék, kellemes ízű, köhögés, mellfájás, torok és mellnyálkásság ellen kitünő, borozás közben és azután is használva, a bor kellemetlen hatását szünteti 1 doboz ára 30 kr.

Sósorszesz gyógyszereszetileg előállítva, legtisztább és legerősebb. 1 üveggel 40 kr.

Tinta ruhajegyzésre, állandó fekete. Elegendő pár száz darab ruhára. Ára 1 frt.

Vértisztító labdacok. Egy doboz 35 kr. stb. stb.

Csomagolás és bérmentes megküldésért bármily nagyságuért csak 50 krt számítok.

Nagy-Sólymosi KONCZ F. ANDRAS gyógyszerész Sz.-Udvarhelyt, — Erdély.